

Over 4,000 years ago, God appeared to Abraham in Mesopotamia and said to him, "Get thee out of thy country, and from thy kindred, and from thy father's house, unto a land that I will show thee. And I will make of thee a great nation." Abraham obeyed the Lord and came into the promised land of Canaan where he lived along with his son Isaac and his grandson Jacob, who was later renamed "Israel."

လွန်လေပြီးသော နှစ်ပေါင်း ၄၀၀၀ ကျော်က မေသောပေတာမိပြည်တွင် ဘုရားသခင်သည် အာဗြဲအား ထင်ရှားတော်မူ၍ "သင်၏ ပြည်နှင့်တကွ အမျိုးသားချင်း ပေါက်ဖော်များထဲက ထွက်ပြီးလျှင်၊ ငါပြုလတ္တံ့သော ပြည်သို့သွားလော့။ ငါသည်သင့်ကို လူမျိုးကြီး ဖြစ်စေမည်" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အာဗြဲသည် ဘုရားသခင်အား လိုက်နာကာ ဂတိတော်နှင့် စပ်ဆိုင်သောပြည်ဖြစ်သည့် ခါနန်ပြည်သို့ ရောက်ရှိသည်။ ထိုအရပ်တွင် သူ၏သားဖြစ်သော ကူဇာန်နှင့် မြေးဖြစ်သော ယာကုပ်တို့နှင့်အတူ နေထိုင်လျက်၊ နောင်တွင် ကူသရေလဟု အမည်နာမ ပြောင်းလဲလေ၏။

Israel and his 12 sons went down into Egypt because of a famine in the land of Canaan, and there they multiplied into a mighty nation. The Egyptians felt threatened by the powerful nation of Israel living among them, so they enslaved them and made their lives bitter with hard bondage. After 430 years in Egypt, they were lead out of bondage by Moses, then crossed the Red Sea and went into Arabia, where they received the law of God at Mount Sinai.

ကူသရေလနှင့် သူ၏သား ၁၂ ယောက်တို့သည် ခါနန်ပြည်၌ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးမှုကြောင့် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ထွက်ခွာသွားကာ ထိုအရပ်တွင် အင်အားတောင့်တင်းသော နိုင်ငံတစ်ခုအဖြစ် ကြီးထွားလာခဲ့သည်။ အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့သည် သူတို့နှင့်အတူနေထိုင်သည့် ကူသရေလ၏ အင်အားကြီးမားသော နိုင်ငံကို စိုးရွံ့ထိတ်လန့်လာ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့ကို ကျွန်ပြုကာ ကျွန်ခံနေရသည့်ဘဝဖြင့် သူတို့ဘဝကို ခါးသီးစေခဲ့သည်။ နောင်နှစ်ပေါင်း ၄၃၀ ကြာပြီးနောက် အဲဂုတ္တုပြည်တွင် သူတို့ကို မောရှေ ဦးဆောင်ကာ ကျွန်ခံနေရာမှ လွတ်မြောက်စေသည်။ ထို့နောက် သူတို့သည် ဧဒုံ ပင်လယ်ကို ဖြတ်သန်းကာ အာရပ်ပြည်ထဲသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး သိနတောင်တွင် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကို ခံယူရရှိခဲ့သည်။

The generation of Israelites that left Egypt with Moses were not allowed to enter the promised land because of their lack of faith in the Lord. They were forced to wander in the wilderness for 40 years until a new generation rose up that trusted the Lord and entered the promised land with Joshua.

မောရှေ ဦးဆောင်ကာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်ခွာလာသည့် ကူသရေလ အမျိုးတို့၏ မျိုးဆက်သည် ဘုရားသခင်ထံတွင် ယုံကြည်မှု မရှိသောကြောင့် ဂတိတော်နှင့် စပ်ဆိုင်သောပြည်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ခွင့် မရလေ။ တောထဲတွင် နေထိုင်သွားလာရန် မောင်းထုတ်ခံရကာ နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကြာပြီးသည့်နောက်မှ ဘုရားသခင်အား

ယုံကြည်သော မျိုးဆက်သစ်တစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာပြီး ယောရှု နှင့်အတူ ဂတိတော်နှင့် စပ်ဆိုင်သောပြည်သို့ ဝင်ရောက်လေ၏။

For about 400 years, the 12 tribes of Israel were ruled by the Judges according to the law of Moses. When they desired to have a king like all the other nations, God appointed Saul to be their king, who reigned over them for 40 years, followed by King David who reigned 40 years, and David's son Solomon who reigned 40 years. During the reign of Solomon, the kingdom of Israel was at its most glorious, and the first temple was built, but because Solomon's heart turned away from the Lord in his old age, God told him that 10 of the tribes would not be ruled by his son.

ဣသရေလ အမျိုးအနွယ် ၁၂ စုကို မောရှေ ဥပဒေအတိုင်း တရားသူကြီးများက နှစ်ပေါင်း ၄၀၀ ခန့်တိုင် အုပ်စိုးခဲ့သည်။ သူတို့သည် အခြားတိုင်းပြည်များကဲ့သို့ ဘုရင်တစ်ပါးကို လိုလားတောင့်တသောအခါ ဘုရားသခင်က ရှောလုကို သူတို့၏ဘုရင်အဖြစ် ခန့်အပ်ရာ နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကြာ အုပ်စိုးသည်။ ထို့နောက် ဒါရိဒ် ဘုရင်က နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကြာ၊ ဒါရိဒ်၏သားတော် ရှောလမုန်က နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကြာ အုပ်စိုး၏။ ရှောလမုန်ဘုရင် လက်ထက်တွင် ဣသရေလ နိုင်ငံတော်သည် ဂုဏ်ကျက်သရေ အတင့်တယ်ဆုံး ဖြစ်ခဲ့ကာ ပထမဆုံး ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ရှောလမုန်၏ နှလုံးသားသည် သက်တော် ရင့်လာသောအခါ ဘုရားသခင်နှင့် ကင်းကွာသွားသဖြင့် သူ၏သားဖြစ်သူသည် အမျိုးအနွယ် ၁၀ စုကို အုပ်စိုးခွင့် မရစေရဟု ဘုရားသခင်က သူ့အားမိန့်တော်မူ၏။

After the death of Solomon, the kingdom of Israel was divided, and the northern 10 tribes were ruled over by a series of wicked kings, who were not descended from David and Solomon. This Northern Kingdom retained the name of Israel and eventually had Samaria as its capital city. The smaller Southern Kingdom became known as Judah, had Jerusalem as its capital, and was reigned over by the descendants of David. Starting in 2 Kings 16, the people of the Southern Kingdom became known as "Jews" after the name of the kingdom of Judah.

ရှောလမုန် နတ်ရွာစံပြီးနောက် ဣသရေလ နိုင်ငံတော်သည် ကွဲလေတော့၏။ မြောက်ပိုင်း အမျိုးအနွယ် ၁၀ စုကို ဒါရိဒ် နှင့် ရှောလမုန်တို့၏ မျိုးဆက်မဟုတ်သည့် မတရားသော ဘုရင် အဆက်ဆက်က အုပ်စိုးခဲ့သည်။ ဤမြောက်ပိုင်း နိုင်ငံသည် ဣသရေလဟု ဆက်လက်အမည်တွင်လျက် မြို့တော်မှာ ရှာမာရိမြို့ ဖြစ်သည်။ ပိုမိုသေးငယ်သော တောင်ပိုင်း နိုင်ငံကို ယုဒဟု ခေါ်တွင်ကာ မြို့တော်မှာ ယေရုရှလင်မြို့ ဖြစ်ပြီး၊ ဒါရိဒ်၏ မျိုးဆက်များက အုပ်စိုးသည်။ ဓမ္မရာဇဝင် စတုတ္ထစောင် (2 Kings) ၁၆ မှစတင်ကာ တောင်ပိုင်းနိုင်ငံမှ လူများကို သူတို့၏ ယုဒနိုင်ငံအမည်ကိုစွဲပြီး ယုဒလူမျိုးဟု ခေါ်တွင်၏။

Because of the wickedness of the Northern Kingdom of Israel, they were overthrown and taken captive by the Assyrians. The Israelites who remained became intermingled with the heathen nations who came in and occupied the land. These people would become known as the Samaritans, and the 10 tribes of Northern Israel would never be a nation again.

မြောက်ပိုင်း ကူသရေလ နိုင်ငံမှလူတို့သည် မတရားမှုများကြောင့် ပြုလုပ်ပျောက်ပျက်ကာ အာရှရှိပြည်သားတို့၏ သိမ်းသွားခြင်း ခံရသည်။ ကျန်ရှိသော ကူသရေလ အမျိုးတို့သည် တိုင်းပြည်ထဲ ဝင်ရောက်နေရာယူလာသည့် ရိုင်းစိုင်းသော လူမျိုးများနှင့် ရောယှက်ကုန်၏။ ထိုသူတို့ကို ရှမာရီလူမျိုးဟု ခေါ်တွင်လာကာ မြောက်ပိုင်း ကူသရေလ၏ အမျိုးအနွယ် ၁၀ စုသည် နောက်ထပ် နိုင်ငံတစ်ခု ဘယ်တော့မျှ ထပ်ဖြစ်မလာတော့ပေ။

The Southern Kingdom of Judah would eventually be taken captive into Babylon as a punishment for serving other gods, and the temple would be destroyed, but after 70 years, the Jews returned to Judah, rebuilt the temple at Jerusalem, and continued to be ruled by kings descended from David.

ယုဒ၏ တောင်ပိုင်းနိုင်ငံသည် အခြား နတ်ဘုရားများအား ကိုးကွယ်မှုအတွက် ပြစ်ဒဏ်ပေးခံရသည့်အနေဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် ဗာဗုလုံ ပြည်သို့ သိမ်းသွားခံရသည်။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းလည်း ဖျက်ဆီးခံရ၏။ နှစ်ပေါင်း ၇၀ ကြာပြီးနောက် ယုဒ လူမျိုးများသည် ယုဒထံမှောက် ပြန်ရောက်လာကာ ယေရုရှလင်မြို့တွင် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကို ပြန်လည် တည်ဆောက်သည်။ ဒါဝိဒ် ထံမှ ဆင်းသက်လာသည့် ဘုရင်များက ဆက်လက်အုပ်စိုး၏။

At the time of Christ, the nation of Judah had become know as Judaea and was under Roman rule. Jesus Christ and his disciples preached the Gospel throughout Judaea seeking after the lost sheep of the house of Israel. After 3 and a half years of ministry, the Jews rejected Jesus as their Messiah and convinced the Roman governor to crucify him. 3 days later, he rose again from the dead and showed himself alive to his disciples before ascending up to the right hand of the Father in Heaven.

ခရစ်တော် လက်ထက်တွင် ယုဒလူမျိုးတို့၏ နိုင်ငံကို ယုဒဟု ခေါ်တွင်ကာ ရောမနိုင်ငံ ဥပဒေအောက်တွင် အုပ်ချုပ်သည်။ ယေရှုခရစ်တော်နှင့် သူ၏တပည့်တော်တို့သည် ကူသရေလ နေအိမ်မှ ပျောက်သောသိုးကို လိုက်ရှာရင်း ဧဝံဂေလိတရားကို ယုဒနိုင်ငံတစ်ခွင် ဟောပြောခဲ့ကြသည်။ ၃ နှစ်ခွဲ ကြာ တရားဓမ္မ ဟောပြောပြီးသည့်နောက် ယုဒ လူမျိုးတို့သည် ယေရှုကို သူတို့၏ မေရှိယ (ခရစ်တော်) အဖြစ်မှ ငြင်းပယ်ကာ ရောမ အုပ်ချုပ်သူတို့အား သူ့ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ ကွပ်မျက်စေသည်။ ၃ ရက်ကြာပြီးနောက် သူသည် သေရာမှ ပြန်လည်ရှင်သန် ထမြောက်ကာ သူ၏ တပည့်တော်များအား ကိုယ်ထင်ရှားပြလျက် ကောင်းကင်ဘုံရှိ ဘုရားသခင်၏ လက်ျာတော်ဘက်သို့ ကြွသွားတော်မူ၏။

Shortly before Jesus was crucified, he prophesied that as a punishment for rejecting him, Jerusalem would be burned, the temple would be destroyed, and the Jews would be led away captive into all nations. This prophecy was fulfilled in A.D. 70 when future Roman emperor Titus conquered Jerusalem. For over 1800 years, the Jews remained scattered throughout all nations.

ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ မကွပ်မျက်မီ ခဏတွင် သူသည်သူ့အား ငြင်းပယ်သည့် ပြစ်ဒဏ်အဖြစ် ယေရုရှလင်မြို့သည် မီးစွဲလောင်ကာ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း အဖျက်ခံရပြီး ယုဒလူမျိုးများသည် နိုင်ငံအားလုံးသို့ သိမ်းသွားခံရလိမ့်မည်ဟု ပရောဖက်ပြု ပြောကြားလေ၏။ ထိုပရောဖက်ပြု ပြောကြားချက်အတိုင်းပင် အေဒီ ၇၀ ခုနှစ်တွင် အမှန်တကယ် ဖြစ်လာကာ ရောမအင်ပါယာ အလောင်းအလျာ တိတုက ယေရုရှလင်မြို့ကို အနိုင်ရခဲ့သည်။ နှစ်ပေါင်း ၁၈၀၀ ကျော်တိုင် ယုဒလူမျိုးတို့သည် နိုင်ငံအားလုံးတွင် ဆက်လက်ပြန့်ကြဲနေ၏။

Then in 1948, the impossible happened. The State of Israel was founded, and the Jews once again possessed the promised land. Many Christians have proclaimed this to be a miracle and a blessing from God, but was this really the blessing of the Lord, or were darker forces at work? This film has the answer.

ထို့နောက်တွင် မထင်မှတ်ထားသောအရာသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ ဣသရေလ နိုင်ငံ တည်ထောင်ပေါ်ပေါက်လာကာ ယုဒ လူမျိုးတို့သည် ဂတိတော်နှင့် စပ်ဆိုင်သောပြည်ကို ပြန်လည် ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် အများအပြားသည် ယင်းကို အံ့ဩဘွယ်နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ခု၊ ဘုရားသခင်ထံမှ ကောင်းချီးပေးမှုတစ်ခုဟု ဟောပြောလာကြ၏။ သို့သော် ဤသည်မှာ ဘုရားသခင်ထံမှ အမှန်ပင် ကောင်းချီးပေးမှုလော။ သို့တည်းမဟုတ် မကောင်းသည့် အင်အားစုများ ကြီးထွားလာခြင်းပေလော။ ယခုရုပ်ရှင်တွင် အဖြေရှိပါ၏။